

Arrest

nr. 70 262 van 21 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 4 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 mei 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 17 juni 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEKUYPER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, dient op 9 juni 2004 samen met zijn moeder een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van het (oude) artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 14 april 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 27 april 2005 dient verzoeker een tweede aanvraag in op basis van het (oude) artikel 9, derde lid van de vreemdelingenwet.

Op 21 juni 2005 neemt de burgemeester van de stad Oostende de beslissing tot niet-inoverwegingneming van deze aanvraag omdat verzoeker niet werkelijk op het door hem opgegeven adres woont.

Op 28 juni 2005 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 5 juli 2005 dient verzoeker een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van het (oude) artikel 9, derde lid van de vreemdelingenwet.

Op 27 oktober 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 21 november 2005 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Op 20 januari 2006 wordt verzoeker overgedragen aan de Servische autoriteiten.

Op 18 juni 2008 dient verzoeker bij de Belgische ambassade te Belgrado in Servië een aanvraag in voor een visum kort verblijf (type C). Dit visum wordt hem op 7 augustus 2008 geweigerd.

Op onbekende datum komt verzoeker België binnen en op 19 december 2008 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet. Op 14 januari 2009 dient verzoeker een aanvulling in.

Op 23 december 2009 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet. Op 11 januari 2010 dient verzoeker een aanvulling in. De dienst Burgerzaken van de stad Oostende laat een woonstcontrole verrichten en op 13 januari 2011 wordt vastgesteld dat verzoeker op het door hem opgegeven adres woont.

Op 13 januari 2010 dient verzoeker een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet. Op 9 februari 2010 dient verzoeker een aanvulling in.

Op 26 april 2010 wordt de arbeidsvergunning aan verzoekers werkgever, T. G., geweigerd en wordt de aanvraag voor de arbeidskaart B voor verzoeker afgewezen door het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie, Dienst Migratie.

Op 30 maart 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf *d.d.* 19 december 2008 onvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Verzoeker gaat hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die bij arrest nr. 64 658 van 12 juli 2011 het beroep verwerpt.

Op 6 april 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 13 januari 2010 onontvankelijk wordt verklaard.

Op 18 april 2011 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 22 april 2011 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet.

Op 23 mei 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 22.04.2011 bij onze diensten werd ingediend door :

P., M. (...)

geboren op 21.07.1982 te B.

nationaliteit: Servië

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4° lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van medisch getuigschrift. Het standaard medisch getuigschrift dd 14.04.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte.

Aldus is de aanvraag onontvankelijk.

Bijgevolg dient betrokkene gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, bevestigd op 06.04.2011 en ter kennis gebracht op 13.04.2011, en dient hij dringend het grondgebied van de Schengen-Lidstaten te verlaten."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Eerste en enige middel

Schending van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. 31 december 1980; hierna de Vreemdelingenwet); Doordat de staatsecretaris de aanvraag 9ter van Vreemdelingenwet van verzoeker tot tijdelijke verblijfsverlenging om medische redenen onontvankelijk heeft verklaard;

Terwijl overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet de in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, een machtiging tot verblijf in het Rijk kan aanvragen bij de Minister of zijn gemachtigde;

Dat verzoeker ernstig ziek is, zoals blijkt uit het medisch getuigschrift (zie stuk 2) die werd voorgelegd in het kader van de aanvraag artikel 9ter; dat verzoeker in zijn land van herkomst geen toegang heeft tot de nodige medicatie en behandeling; dat als verzoeker dient terug te keren naar zijn land van herkomst, dit aldus een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit;

Dat aldus artikel 9ter van de Vreemdelingenwet door de staatssecretaris van migratie- en asielbeleid geschonden wordt;

Dat het middel ernstig is."

2.2 In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij dat verzoekers beschouwingen voorbijgaan aan de in artikel 9ter van de vreemdelingenwet expliciet geformuleerde ontvankelijkheidsvereisten. Volgens de verwerende partij dient het standaard medisch getuigschrift conform artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk te vermelden welke de graad van ernst van de aandoening is. Indien de graad van ernst niet wordt vermeld op het medisch getuigschrift, verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag onontvankelijk in toepassing van artikel 9ter, § 3 van de vreemdelingenwet.

De verwerende partij vervolgt dat de bestreden beslissing werd genomen om reden dat de graad van ernst van de aandoening niet blijkt uit de door verzoeker voorgelegde medische attesten. Volgens de verwerende partij staat op het standaard medisch getuigschrift d.d. 14 april 2011 onder *"Diagnose: (gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend)"* enkel vermeld *"Unipolaire depressie – Nerveuze stress en functionele stoornissen slaap, eten, concentratie enz."*. Een

eenvoudige lezing van het medisch getuigschrift toont aan dat melding wordt gemaakt van de ziekte, doch niet van haar graad van ernst. Verzoekers beschouwingen als zou uit het standaard medisch getuigschrift blijken dat hij ernstig ziek is, kunnen niet worden aangenomen als zijnde de vermelding van de graad van ernst van de aandoening in de zin van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De verwerende partij besluit dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk diende te worden verklaard.

2.3 In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en uit kritiek op de inhoud van de bestreden beslissing, zodat wordt aangenomen dat hij tevens de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in samenhang met de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

In de bestreden beslissing wordt overwogen dat het door verzoeker overgemaakte standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet: het vermeldt niet de graad van ernst van de ziekte.

In een enig middel betoogt verzoeker dat uit het in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet voorgelegde medisch getuigschrift blijkt dat hij ernstig ziek is. Verzoeker is verder de mening toegedaan dat hij in zijn land van herkomst geen toegang heeft tot de nodige medicatie en behandeling; een terugkeer naar zijn land van herkomst houdt aldus een reëel risico in voor zijn leven of fysieke integriteit.

Uit de hierboven weergegeven bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat het standaard medisch getuigschrift drie zaken dient te vermelden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Uit het medisch getuigschrift van 14 april 2011 dat verzoeker voorlegde bij zijn aanvraag van 22 april 2011 blijkt dat het volgende werd vermeld: "*Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend (...) Unipolaire depressie – nerveuze stress en functionele stoornissen slaap, eten, concentratie enz*". In het medisch attest wordt verder melding gemaakt van de noodzakelijk geachte behandeling (medicatie) en de duur ervan (langdurig gezien recidiverend karakter).

Uit het standaard medisch getuigschrift blijkt dat bij "*diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen*" enkel wordt vermeld wat de aandoening is met vermelding van een aantal symptomen. Het is bijgevolg niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris en het steunt op een correcte feitenvinding om te oordelen dat in het medisch attest geen melding wordt gemaakt van de graad van ernst van de aandoening en dat daarom de aanvraag onontvankelijk moet worden verklaard op basis van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet.

In de mate waarin verzoeker laat gelden dat hij in zijn land van herkomst geen toegang heeft tot de nodige medicatie en behandeling en een terugkeer naar zijn land van herkomst aldus een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, stelt de Raad vast dat deze opmerkingen betrekking hebben op de gegrondheid van de aanvraag en *in casu* niet ter zake doen, nu de aanvraag van verzoeker onontvankelijk werd verklaard en de gegrondheid niet aan de orde is.

Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze of steunend op een foutieve feitenvinding tot de bestreden beslissing is gekomen. De bestreden beslissing steunt op afdoende, ter zake dienende, pertinente en deugdelijke motieven. De schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET